

— Значи вий сте против *préponderance*-тъ, но не сте ли се борили против славянската идея, когато бѣха рускитѣ генерали тукъ?

— На 27-й Априлий, 1881 година, когато стана прѣврата, руския полковникъ Ремлингенъ управляваше отъ Августъ до края на Декемрвий мѣсецъ, слѣдъ това зеха управлението либералитѣ и настана въ България миръ и тишина подъ чисто българско управление. Но като мина властта въ рѣцѣтъ на консерваторитѣ, тѣ почнаха да управляватъ по свое усмотрение. Стана такава бъркотия, щото Княза се принуди да отиде въ Русия и да каже: „дайте ни генерали да управляваме България“. И дѣйствително, щомъ дойдоха тѣ, дадоха и намъ, на опозицията, да издѣлхнемъ. Прѣзъ тази година можеше да се пристѣпи вече къмъ опитване за помирение между консерваторитѣ и опозицията, съ Цанкова на чело. Както знаете, това спогождение стана, генералитѣ си отидоха и стана чисто либерално министерство съ Цанкова на глава, който стоя 6 мѣсеца. Това бѣше единственото врѣме, за което и вѣстникъ „Свобода“ призна, че прѣзъ тѣзи 6 мѣсеца въ България владѣеше истински миръ и тишина, съгласно съ Конституцията.

— Какво излиза отъ това?

— Разправямъ обстоятелствата, когато живѣяха генералитѣ тукъ. Тогава имаше посѣгателство и върху моя животъ и много пѣти съмъ билъ затварянъ. Следователно, твърдѣ е логично, щото азъ да съмъ билъ на мнѣние, че генералитѣ ни бъркатъ работитѣ, по слѣдствието ми доказа, че работата не е така. Когато разсѣдихъ и разсѣждавахъ по-зрѣло, узнахъ, че на това генералитѣ не бѣха криви и че тѣзи генерали дойдоха не сами, за да ни узурпиратъ или завладѣватъ, а по изричната молба на Княза Батемберга.

— Вий не знаете ли, че генералитѣ готвяха испѣжданieto на Княза и Цанковъ бѣше повиканъ ужъ за да помири консервативната партия съ либералната, а главната му цѣль бѣше той да улѣсни това испѣждане? Това и дѣцата го знаяха.

— Азъ зная какъ е било, защото и азъ съмъ игралъ тогава роль, и казахъ ви вече, какъ глѣдамъ на тази работа.